

Nr 182.

Av herr **Petrén, Alfred**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändringar i gällande provinsialläkartaxa.

Det i Kungl. Maj:ts proposition nr 312 framlagda förslag till ändringar i gällande provinsialläkartaxa avviker på tvenne punkter från provinsialläkarkommitténs förslag till taxa. Den ena avvikelsen är, att i propositionen (§ 2) bibehållits den nu gällande bestämmelsen, att arvode ej må beräknas, därest vid sjukbesök på avstånd från läkarens bostad, överskjutande en halv mil, läkaren rådfrågas av någon, som tillhör samma hushåll som den sjuke, medan provinsialläkarkommittén föreslagit, att arvode i sådant fall må utgå med ett belopp ej överstigande 1 krona. Kungl. Maj:t har icke ansett den av kommittén föreslagna ändringen vara behövlig, då den ökade inkomsten, som härigenom skulle tillfalla läkaren, torde vara av ringa betydelse, medan den kostnadsfria konsultationen vid provinsialläkarnas sjukbesök vore till gagn särskilt för den mindre bemedlade befolkningen. Emellertid kan det sättas i fråga, om icke ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag på denna punkt skulle kunna få till följd, att den behövliga rekryteringen av provinsialläkarkåren, som man med en löneroglering vill uppnå, härigenom bleve motverkad. Då man väl framför allt använder sig av de fria konsultationerna vid läkarnas sjukbesök i sådana trakter, där avståndet till läkarstationen är mycket långt, kan det särskilt för möjligheten att få provinsialläkardistriktet i Norrland besatta vara av betydelse, att läkaren vid längre sjukresa icke skall ha skyldighet att utan varje ersättning undersöka alla personer, som tillhöra ett och samma hushåll. Frånsett det berättigade uti principen att ökat arbete också ger någon liten ökning utav ersättningen för arbetet, kan det därför nog också från det allmännas synpunkt finnas skäl för, att kommitténs förslag på denna punkt antages.

Den andra punkten, i vilken Kungl. Maj:t frångått kommitténs förslag, gäller ersättning för sjukresa nattetid (§ 10). I fråga om sådan

hade kommittén föreslagit, att, då sjukresa till någon del faller inom tiden mellan kl. 11 e. m. och 8 f. m., arvudet måtte för den första började timmen utgå med 3 kronor utöver den i övrigt för sådana fall föreslagna taxeförhöjningen. Detta kommitténs förslag har icke upptagits av Kungl. Maj:t. Som skäl härför har anförts den allmänna höjning av arvodesbeloppen som föreslagits. Häremot kan dock anmärkas, att den här föreslagna särskilda ersättningen för första påbörjade timmen tillkommit i första rummet ej för att utgöra ersättning för nattarbete utan för att om möjligt skydda läkaren från onödigt sådant. Man bör nämligen betänka, att en tjänsteläkare ej såsom andra personer kan vila om dagen, därest hans arbete varit förlagt till natten, utan han måste i alla fall vara i verksamhet även på dagen. På denna grund och för att vara möjligast arbetsduglig måste hans såsom andra personers nattro i möjligaste mån vara ostörd.

På grund av vad sålunda blivit anført, får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring uti Kungl. Maj:ts proposition rörande ändring i provinssiälläkartaxan, att §§ 2 och 10 i densamma erhåller den ordalydelse, som av provinsialläkarkommittén föreslagits.

Stockholm den 8 maj 1918.

Alfred Petré.